№ 67

GAZETA PORANNA.

WARSZAWA.

Sroda dnia 10 Marca 1841 roku.

Piśmiennictwo Krajowe, najtańszy tygodnik literacki w Warszawie razem z Gazetą Poranną przy której wychodzi, kosztuje na mies. zł. 2 gr. 20 bez roznoszenia. Kantor główny w Star. Teatrze Nr. 1790

W dalszym ciągu uwiadomienia z dnia 23 Października (4 Listopada) r. z., podaje się do powszechnéj wiadomości, iż na mocy decyzyi Rady Stanu Królestwa Polskiego z dnia 13 (25) Lutego r. b. zapadłéj, uznanymi zostali za szlachtę, która nabyła tego stanu, przed ogłoszeniem prawa:

Laskowski Józef, herbu Korab; Laskowski Władysław, herbu Korab; Laskowski Roman, t. h.; Łaniewski Karol, herbu Korczak; Łącki Józef, herbu Jelita; Łossowski Alexy, herbu Szeliga, Łossowski Ignacy, t. h.; Macinski Piotr, herbu Pruss 1mo; Maleszewski Józef, herbu Gryff; Maleszewski Wincenty, t. h., Maleszewski Marcin, t. h; Mikucki Aloizy, herbu Ślepowron; Mikucki Baltazar, t. h.; Mikucki Marcelli; t. h; Mikucki Józef, t. h; Miłowicz Karol, herbu Mikuliński: Milewski; Wiktor, herbu Ślepowron; Moraczewski Antoni, herbu Cholewa; Moraczewski Mikołaj, t. h.; Nestorowicz Jan Teofil, dwóch imion, herbu Pobóg z odmianą; Nieborski Walenty, herbu Lubicz; Niénałtowski Franciszek, herbu Nałęcz; Nienałtowski Fabian, t. h.; Nienałtowski Jan, t. h.; Nienałtowski Kacper, t. h.; Nienałtowski Paweł, t. h.; Niepokojczycki Jan, herbu Waga; Niewiadomski Jakób, herbu Pruss, 2do; Niewiadomski Józef, t. h.; Nowakowski Franciszek Xawery, herbu Nowakowski; Olszewski Ignacy, herbu Pobóg; Orłowski Anastazy Wiktor, dwóch imion, herbu Chomąto; Osmólski Ignacy, herbu Bończa; Ossowski Kazmierz, herbu Dołęga; Otocki Szymon, herbu Dołęga; Otocki Mikołaj, t. h.; Otocki Bolesław, t. h.; Otocki Konstanty, t. h.; Pęszyński Antoni, herbu Cholewa; Pęszyński Jakób, t. h. Pieńkowski Baltazar, herbu Suche-Komnaty; Piętka Joachim, po Andrzeju, herbu Ślepowron; Piętka Joachim, po Adamie. t. h.; Podoski Ignacy Lojola, herbu Junosza; Pohorecki Wincenty Ignacy dwóch imion, herbu Sas; Pomorski Mateusz, herbu Trzy-Gwiazdy; Pomorski Antoni, t. h.; Pomorski Maciéj, t. h.; Pomorski Michał, t, h.; Popławski Piotr, herbu Jastrzębiec. (*d. n.*)

Dalszy ciąg Postanowienia o pensyach emerytalnych: 4) Benedyktowi Bernatowiczowi, Podkoniuszemu klassy 1éj przy stadzie rządowém koni w Janowie, zł. 1800;— 5) P. Adamowi Rogalskiemu, p. o. Dyrektora Kancellaryi Kommissyi Rządowéj Spraw Wewnętrznych i Duchownych, zł. 6933 gr. 10.— 6) P. Julii z Ochocińskich Żukowskiéj, wdowie po Antonim Żukowskim, Burmistrzu miasta Serocka, zł. 150.— 7) P. Wilhelmowi Braun; Expedytorowi Poczty w Szczuczynie zł. 1200.— 8) P. Katarzynie z Lassockich Sumińskiéj, wdowie po Andrzeju Sumińskim, Naczelniku Urzędu Pocztowego w Lipnie, zł. 525.— 9) Felicyannie Antoninie Kazimierze z Furmankiewiczów Engelke, wdowie po Alexandrze Engelke, Prezesie Konsystorza Ewangelickiego, oraz czworgu pozostałym dzieciom z pierwszego małżeństwa Alexandra Engelke z Heleną z Leslów: Alexandrowi, Augustowi, Karolowi i Juliuszowi-Ernestowi-Ignacemu, z drugiego: Zofii-Alexandrze-Konstancyi i Natalii

Paulinie, zł. 4400.— 10) Panu Franciszkowi Stanisławowi Bronickiemu, b. Kontrolerowi handlu miasta Wolbromia, zł. 112.— 11) P. Franciszkowi Antoniemu Bochmer, b. Dozorcy zabudowań Sekcyi Expedycyj wodnych, przy Komorze Konsumowo-Składowéj w Warszawie, oprócz p. zł. 1650. dod. zł 150. (*d. c. n.*)

Petersburg 22 *lutego*. — W gazecie handlowéj umieszczony został zajmujący wykaz ilości końskiego włosu, wybrakowanéj w porcie Petersburskim w ciągu roku 1840. Od 14 handlarzy podano do brakowania 14.379 pudów, 6 funtów grzyw końskich, 1,502 pud. 20 f. splotów grzywnych i 9,053 pud. 27 funt. ogonów. Kupujących ten towar, dla wywozu za granicę, było około czterdziestu. Największą ilość wybrakowanych włosów końskich, zadeklarował tutejszy kupiec 2-éj gildy Rodion Pietuchow.

Londyn 27 *lutego*. — Dziś w południe odbyła się rada gabinetowa w urzędzie spraw zagranicznych, znajdowali się na niej wszyscy ministrowie; celem téj rady było dalsze postępowanie pod względem bilu o rejestracyi wyborców Irlandzkich. Nie słychać nic o zamiarze rozwiązania gabinetu z powodu większości 5 głosowéj. *Globe* ministeryalny przypomina, że w r. 1676 palladium osobistéj wolności, akt habeas-corpus, przeszedł większością jednego tylko głosu.

Sir Robert Peel przy rozprawach o irlandzkim bilu rejestracyi, grał tylko podrzędną rolę, gdyż mowa jego była jedynie powtórzeniem mowy Lorda Stanleja. Ostatni zawsze zdaje się stanowić największą nadzieję torysów. Sir R. Peel zanadto jest dla nich spokojny, potrzebują oni osoby, któraby się zaczepnie nie tylko odpornie trzymała.

Burzyciel polityczny, Józef Rayner Stefens, dawniej anglikański duchowny, o którym we właściwym czasie wiele pisma publiczne donosiły, wypuszczony został w tych dniach z zamku Chester, w skutek rozkazu ministra spraw wewnętrznych, tygodniem przed terminem ukończenia kary, aby mógł znajdować się na pogrzebie ojca swojego.

Liberalny kandydat Irlandyi, pan Armstrong, został obrany członkiem parlamentu, większością 216 głosów: miał on za sobą 426 głosów, a przeciwnik jego p. Bernard 210.

Rząd zatwierdził przedstawienie izby prawodawczéj w Jamaice, względem ustanowienia cła po pięć od sta na wszystkie do téj osady przychodzące towary.

W hrabstwie Durham niedawno uwięziono chartystę Juliana Harnej, który miewał burzliwe mowy w Szkocyi.

Przybył tu z Paryża hr. Strogonow, przywożąc depesze baronowi Brunów.

Z portu Duwr w ostatnich czasach znowu wyprawiono do Francyi znaczną ilość koni.

Paryż 27 *lutego*. *Izba deputowanych*.— Wspomniona wczoraj odpowiedź Pana Guizot na interpellacyą P. Piscatory brzmi następnie: »Odpowiedź moja będzie bardzo prostą. W obecnym stanie rzeczy ani mogę ani powinienem jéj czynić. Położenie, jakie gabinet przybrał pod względem zewnętrznéj polityki, zasiadając te ławki, znane jest całemu światu; jakież negocyacye od tego czasu miały miejsce? Jaki bieg nadany będzie wypadkom? W jaki sposób zmieni się położenie Francyi, i czyli to nastąpi? Powtarzam, iż o tém wszystkiém nic wyrzec nie powinienem i nie mogę, Opuszczam więc zupełnie tę część mowy Pana Piscatory. Powiedział on, jak i wielu innych, że gabinet odmawia objaśnień na zapytania objęte raportem Pana Jouffroy i żądał oświadczenia: czyli gabinet przyjmuje lub odrzuca zasady i wyobrażenia polityczne, raportem przedstawione?« Gabinet, moi Panowie, wszelki gabinet, co innego ma do czynienia jak wykładać zasady, myśli, politykę; działa on i milczy, kiedy to za swój uważa obowiązek. Dla tego więc twierdzę, że gabinet w takiém położeniu kraju, nie powinien się tłómaczyć, ani też wspiérać, lub być przeciwnym raportowi. — Od trzech dni, moi panowie, przypatrujemy się szczególniejszemu widowisku; mówiono wiele o jasności i otwartości, żądano tłómaczeń, a dwa czy trzy razy tylko co nie przerwano narad; nikt bowiem nie wy-

stępował z odpowiedzią i piérwszego dnia ja musiałem wstąpić na mównicę, aby utrzymać rozprawy. Nie gabinet zatém pragnął przerwania narad, on owszem wznowił je najpiérwéj. Mieliście na celu, moi panowie, wzniecenie zamięszania i niejedności pomiędzy większością, lecz potrzeba wprzód wiedzieć, czy tu ta większość istnieje. Dowód tego zamiaru znajduje się w samych rozprawach. Mówiono o polityce zewnętrznéj, twierdząc, iż nie mieliście do rozstrzygnięcia kwestyi pokoju lub wojny, lecz że izba kwestyą tę znalazła już rozwiązaną. Lecz czyliż zapominacie, iż naradzaliscie się, czyli uzbroicie 936,000 ludzi, lub też tylko 500,000. Cożeście innego przez dni 15 uczynili.? Rozprawialiśmy o pokoju i wojnie, a p. Thiers, kiedym wstąpił na mównicę, rzekł mi: że nasze wstąpienie do gabinetu rozwiązało kwęstyą, pokój ustalając; na co odpowiedziałem: gdybyś pan był pozostał u stéru, kwestya byłaby również rozwiązaną i wojna niezawodną. A kiedyśmy naradzali się: czyli zostaniemy przy sterze, lub czyli gabinet z 1 marca znowu go obejmie? wyznać należy, że izba przedewszystkiem o wojnie i pokoju wyrzekła. Wracając więc do obecnego położenia rzeczy, powtarzam, że od dni 3 wszystko miało na celu zamięszanie i deorganizacyą większości; gabinet przeto chcący jéj, powinien był odmówić wszelkich tłómaczeń, mogących sprzyjać spełnieniu tych zamiarów. Utworzenie się obecnéj większości i pomoc jaką niosła gabinetowi, przywróciły spokojność kraju; naturalném więc jest, że należący do niéj unikają starannie wszelkich zamieszek i rozdziału, gdyby to nawet połączone być miało z niejaką nieprzyjemnością, jak do siebie zastosować mogę, nie odpowiadając na raport szanownego P. Jousfroy. Każdy życzący utrzymania większości musiałby ponieść taką ofiarę. Kommissya wasza, nie będąc w tém co gabinet położeniu, prawnie i z pożytkiem mogła panów objaśnić o ogóle zdań i zamiarów pod względem polityki zagranicznéj, lecz my uczynić tego nie możemy, a tém bardziéj potwierdzić. W obecnéj chwili żądam tylko zupełnéj szczerości, chociaż rząd reprezentacyjny jest rządem rozpraw i swobodnych zdań, ma on jednak chwile, w których milczéć winien, ma okoliczności z których tłumaczeń zdawać mu nie wypada, właśnie tak jest teraz, gdzie należy umieć milczéć, i téj trzymaliśmy się zasady.—Większość działać będzie jednozgodnie, a jeżeli kiedy zdarzy się nam do rozwiązania kwestya, w któréj rząd winien będzie dawać objaśnienia, stosownie do potrzeby będziemy umieli mówić i milczeć.«

Większość słuchała téj mowy z wielkiém zajęciem i zadowoleniem. Pan Odillon Barrot wystąpił z małoznaczącą odpowiedzią, a po nim Pan Dufaure mówił w sposób pojednawczy. Poczém przystąpiono do głosowania, które dało taki wypadek:

Liczba głosujących	380
Nieodzowna większość	191
Za projektem	235
Przeciw	145

Tak więc tajemne fundusze przyjęto większością 90 głosów.

Zdrowie Marszałka Victor, Księcia Belluno, tak się pogorszyło, iż wczoraj przyjmował ostatnie namaszczenie.

Zamek Orauguins w kantonie Waadt, w Szwajcaryi, w którym zamieszkiwał Król Józef i Cesarzowa Marya Ludwika, został przez pana Martinez de la Roza wynajętym dla Królowéj Krystyny.

Wiele dzienników dziwi się, że o procesie Darmesa tak zapomniano. Pan St. Aulaire, poseł w Wiedniu, spodziewany jest w tych dniach w Paryżu, równie jak i baron Mortier, poseł przy związku szwajcarskim.

Bruxella 28 *lutego.*— Na wczorajszém posiedzeniu izby reprezentantów ministrowie spraw zagranicznych i sprawiedliwości bronili się przeciw zarzutom czynionym sobie przez stronnictwo katolików. Oswiadczyli, iż dłużéj wydziałów swoich zatrzymać nie mogą, owszem, jakkolwiek mają po sobie większość, jednak urzęda swoje złożą, jako z wielą dolęgliwościami i kłopotami połączone.

Darmstad 23 *lutego.* — Udzielanie urlopów naszym wojskowym wstrzymane zostało. Uzbrojenia trwają ciągle, jak niemniéj przygotowanie zapasów dla piechoty nietylko rządowe ale i prywatne warsztaty pracują około przerobienia karabinów na perkussyjne, a o doskonałości takowych praktyka dopiéro przekona. Kommissya uzbrojenia, na czele któréj stoi W. Książęcy generał Markwart, czynnie się zajęła pracą. Mówią, że wiele zmian zajdzie w ubiorze żołnierzy.

Madryt 21 *lutego.* — Załatwienie pytania o Duero zbliżyło Hiszpanią ku Portugalii. Poseł portugalski, pan Lima, został przez rejencyą i Księcia Vittoryi bardzo grzecznie przyjęty, a ostatni, któremu jeszcze niedawno przypisywano zamiar podbicia Portugalii, dał mu zapewnienie, że bardziéj jak ktokolwiek pragnie utwierdzenia przyjacielskich stosunków między obu krajami. Tak szczęśliwe ukończenie tego sporu przyniesie Hiszpanii wiele korzyści.

Członkowie rejencyi często się zgromadzają. Słychać, że zamierzają ułożyć mowę od tronu na zagajenie kortezów. Pan Ferrer dał wielki obiad dla Marszałka Saldnaha na którym znajdowało się ciało dyplomatyczne.

Lizbona 14 *lutego.* — Wczoraj hr. Bomfim przedłożył kortezom nowy traktat handlowy ze stanami zjednoczonémi. Głównémi punktami są: Postawienie na równi amerykańskich okrętów z portugalskiémi i dozwolenie wolnego handlu z osadami Portugalii. Amerykanie żądają zmniejszenia cła od win i innych portugalskich towarów.

W wielu prowincyach nadzwyczajne deszcze stały się przyczyną głodu, rząd przymuszonym został rozesłać żywność nieszczęśliwym.

Margrabia Saldanha oraz poseł portugalski przy dworze hiszpańskim i tutejszy minister spraw zagranicznych, pan Rodrigo da Fonseca Magalhaes, otrzymali od rejencyi hiszpańskiéj wielki krzyż Izabelli Katolickiéj; ostatni jednak podziękował za tę nagrodę, twierdząc, że nie on, lecz kortezy rozwiązały pytanie o Duero.

Konstantynopol 15 *lutego.* — W miejscu oczekiwanego firmanu, aż trzy wczoraj umyślnie do Alexandryi wysłano. Piérwszy zawiéra rozkaz o inwestyturze dla Mehmeda, jak niemniej warunki i żądania, do których obowiązani będą na przyszłość baszowie Egiptu rządzący tym krajem. W drugim wezwany jest Mehmed o zwrot zaległego haraczu z Arabii, Kandyi i Syryi. Trzeci poddaje tymczasowo pod władzę rządu Egiptu prowincye Sennaar, Fazoglu, Nubią i Etyopią.

Monachium 1 *marca.* — W wielkim koncercie przedwczoraj przez kapelę dworską na korzyść zalanych Dunajem wsi, wykonanym w królewskim odeonie, miało udział wielu amatorow znakomitych, jak n. p. hrabia Wielhorski wielki koniuszy J. C. W. Księcia Leuchtenberskiego i pani Handley, znana już poprzednio jako Delfina Schauroth.

Stutdgart 1 *marca.* — J. C. W. Książę Leuchtenberski wczoraj po południu przybył tu z odwiedzinami do królewskiéj rodziny.

ROZMAITOŚCI

Panna Agnieszka Szebest.

W numerze 39 pisma czasowego pod nazwą Bulletin des Arts, des sciences et de l'industrie, w artykule z napisem: Mademoiselle Agnès Schebest, zawiéra się szereg pochwał prawdziwego talentu młodéj, pięknéj, podziwu godnéj śpiewaczki, która wzrusza, upaja, zapala. My ich tutaj wszystkich nie powtórzymy. Powiémy tylko krótko, że wczoraj, w dwukrotném wystąpieniu na scenie naszéj, dowiodła i posiadanego talentu i znajomości muzyki i tego, że jest artystką dramatyczną. Gdy prawdziwi znawcy usłyszą Pannę Agnieszkę Szebest jutro, w Wielkim Teatrze, przekonają się o prawdziwości słów gazetowych.

Teatr nowy rozmaitości. — Dziś komedya, *Frederyka Brown*; — komedya ze śpiewem, *Szpital Waryatów*.